

Posudek vedoucího bakalářské práce Jiřího Šebka

Základem pro rozpracování do podoby bakalářské práce byla Jiřímu Šebkovi studie, kterou v našem atelieru zpracoval v předešlém zimním semestru na zadání:

Komunitní centrum Praha-Komořany aneb dům jako vybavení veřejného prostoru:

Komořany jsou čtvrť na pražské periferii, fyzicky znatelně izolovaná, se zanedbaným veřejným prostorem, bez funkčního centra. Úkolem studentů bylo pro centrální veřejné prostranství čtvrti formulovat vizi a koncept "iniciovat" navrženou architekturou - domem, který bude jeho základním vybavením. Vybavením navrženým ke každodennímu používání místní občanskou komunitou. V rámci vhodných funkcí záleželo na posluchači, zda ve svém stavebním programu některé aspekty akcentoval více (sportovní, kulturní, vzdělávací apod.).

Řešené území je prostorem mezi industriálním areálem bývalých strojren a vzájemně se prolínající rezidenční zástavbou rodinných a panelových domů. Lokalita je dnes znatelně zatížena automobilovou dopravou.

V odpovědi na zadání navrhl Jiří centrálně umístěnou dominantu veřejného prostoru: hangár pro sportovní i společenské aktivity, který se umí pomocí velkých vrat propojit s přilehlým prostranstvím. Pragmaticky chápaná hala je záměrně řešena coby „průmyslový“ objekt konstruovaný jako kombinace železobetonové „prefa“ a monolitické nosné struktury a pláště ze systémových senničových panelů, což považujeme za konzistentní řešení poskytující maximum prostoru za přiměřené náklady.

Jiří se po dobu vícesemestrálního angažmá v našem atelieru projevoval jako svědomitý, zdravě ambiciózní a přítom efektivně pracující posluchač s dostatečnou mírou sebekritické reflexe, někdy snad až příliš soustředěný na technické a technologické aspekty navrhování. Nechoval se jako sólový hráč, ale byl vždy platným členem kolektivu.

K návrhu:

Urbanismus, koncepta architektonické řešení:

Celé, ve studii řešené, území centra Komořan má tvar jakýchsi asymetricky seškrčených přesýpacích hodin. Jirka se ve svém projektu soustředil především na rozlehlejší jižní prostranství, které zamýšlí ovládnout pomyslným velkým stanem, metaforickou cirkusovou manéží, která poskytne dostatečně velký halový prostor pro sportovní aktivity nebo sloužící jako obecní shromažďovací prostor pro kulturní a společenské události. To vše s možností propojení s plochou „náměstí“. Plechová, v principu industriální hala s vloženým objektem zázemí se v daném kontextu jeví jako inspirativní řešení, ve svém vyznění až civilistně romantické odkazující na lhotákovskou poetiku pražské periferie.

Stavební/Konstrukční řešení:

Hlavní prefa železobetonová konstrukce haly založená na patkách, resp. Monolitická ŽB stavba vnitřního objektu zázemí na „bílé vaně“ částečného suterénu s nezávislým systémovým pláštěm ze sendvičových panelů je pragmatické a v daném případě pochopitelné a ekonomicky vhodné řešení.

Dispozice:

Šatny s hygienickým zázemím a baráková technologie v suterénu, sportovní plocha, dostatečné skladové prostory nářadovny, návštěvnické zázemí a zóna kavárny v přízemí, klubové komunitní prostory v 2. NP a administrativa správy budovy v nejvyšším 3. NP. Jednoduché uspořádání v konzistenci s celkovým charakterem.

Průběh práce:

Jiří pracoval soustavně, systematicky a nadstandardně svědomitě. Práci si zjevně byl schopen sám efektivně organizovat, jednotlivé celky práce ve vhodný čas z vlastní iniciativy konzultoval nebo jen informoval o jejich naplnění. V tomto ohledu, jde o potenciálně „ideálního spolupracovníka“, kolegu, na kterého se lze spolehnout.

Také po věcně a formálně obsahové stránce projektu jde o pečlivě vypracovanou dokumentaci po všech stránkách splňující požadavky na BP kladené.

Doporučujeme ji proto k obhajobě a navrhujeme hodnocení „A“.

David Kraus & Josef Čančík

